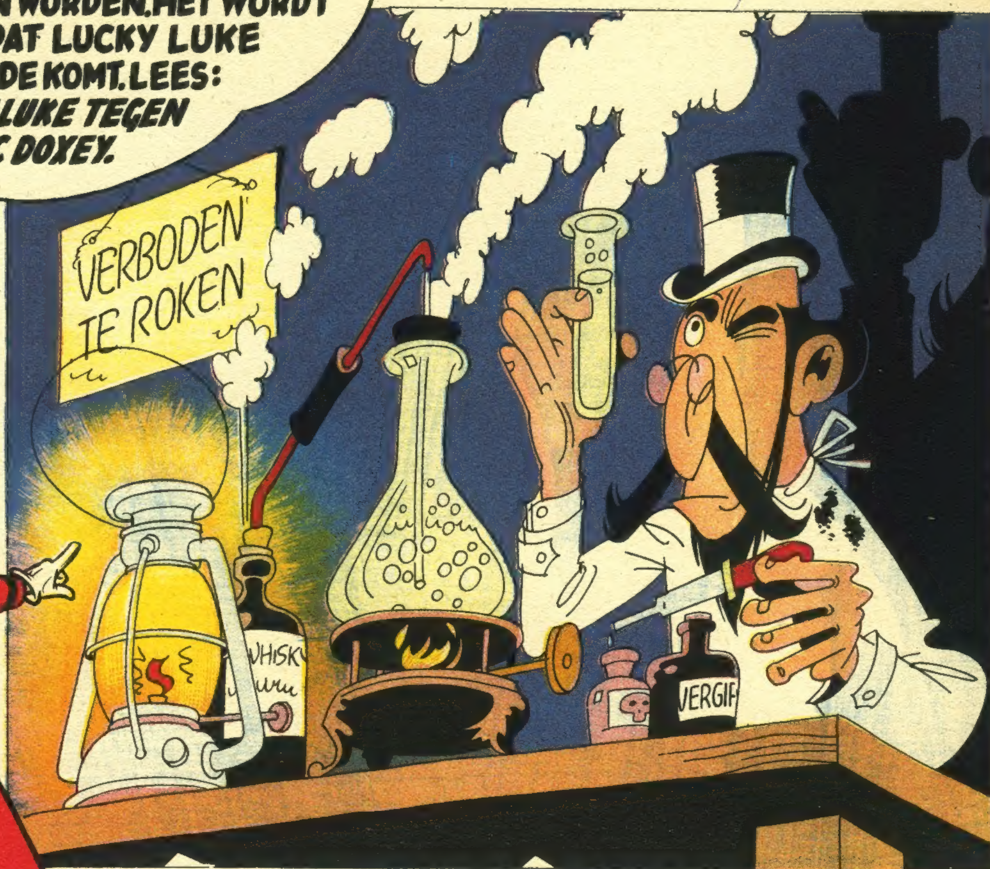
ROBBEDOES

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 676. - 12 Maart 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

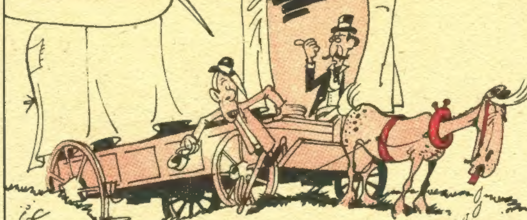

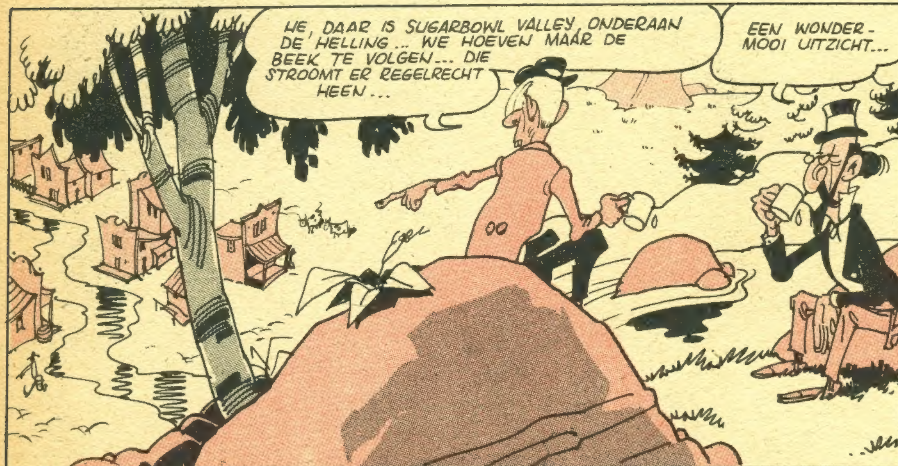

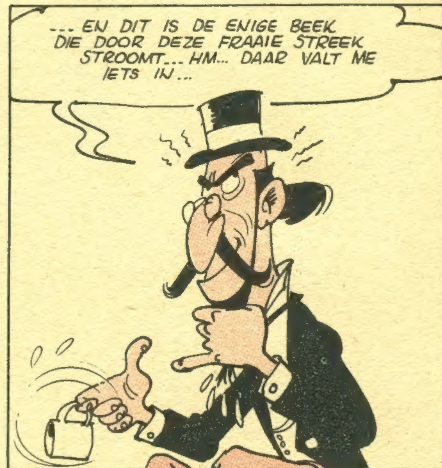

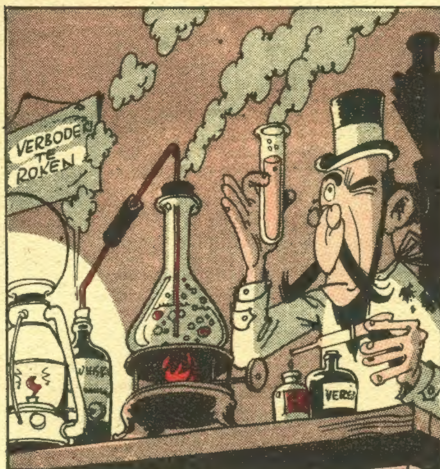

LUCKY LUKE
LUCKY LUKE HEEFT DE KWAKZALVER DOXEY NET BELET HET HELE DORP TE VERGIFTIGEN...

NA DEZE BEROERDE GESCHIEDENIS HEBBEN WE NIET EEN FLES ELIXER MEER OVER... WE MOETEN ER METEEN WEER WAT KLAAR MAKEN... HET NAASTE DORP ZAL WEL NIET VER MEER AF ZIJN
O.K. MAAR DIE TOCHT HEEFT ME DORSTIG GEMAAKT... EERST EVEN MIJN KEEL SMEREN...

HE, DAAR IS SUGARBOWL VALLEY, ONDERAAN DE HELLING... WE HOEVEN MAAR DE BEEK TE VOLGEN... DIE STROOMT ER REGELRECHT HEEN...
EEN WONDER-MOOI UITZICHT...

... EN DIT IS DE ENIGE BEEK DIE DOOR DEZE FRAAIE STREEK STROOMT... HM... DAAR VALT ME IETS IN...

HIER SLAAN WE ONZE TENTEN OP, SCRAGGY! MAAK ONS AVONDETEN KLAAR TERWIJL IK IN MIJN LABORATORIUM WERK...
TOT UW DIENST, BAAS!

VERBODEN TE ROKEN

WAT EEN PEST... DAT WORDT WEER ZO'N BROUWSEL IN DE TRANT VAN DOXEY... DIE BAAS IS TOCH ONBETAALBAAR!...

DE DAMPEN ZIJN ZO WALGELIJK DAT ZELFS DE BUNZINGS UIT DE BUURT WEGVLUCHTEN.

EEN UUR LATER...
DOE DIE SIGARET UIT, SCRAGGY! HOE DIKWIJLS MOET IK NOG HERHALEN DAT JE NIET MAG ROKEN ALS IK IN MIJN LABORATORIUM WERK?
O.K. BAAS!

EN GA MAAR WAT AANVEGEN BINNEN... HET KRIOELT ER VAN DOOIE VLIEGEN!
MORRIS
272

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT ONTDEKT, DAT PROFESSOR STAGMUS NAAR POLDEVIË GEBRACHT WERD. JAN TREKT ER ALLEEN OP AF.

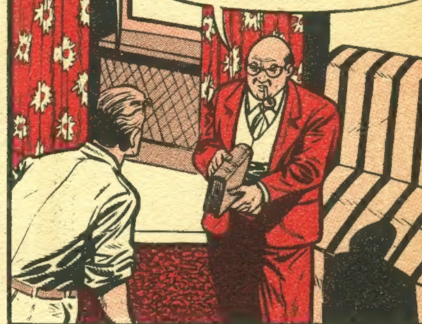

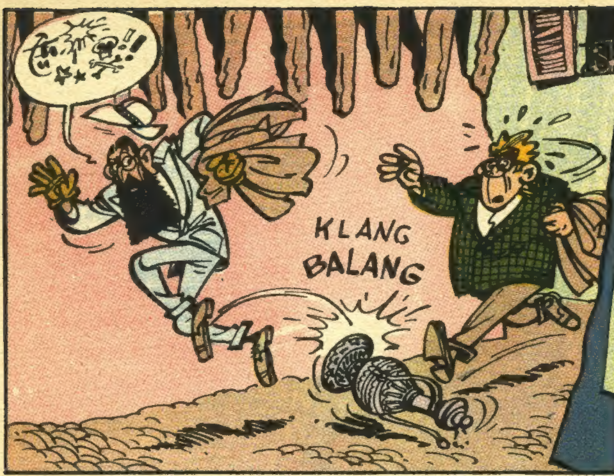

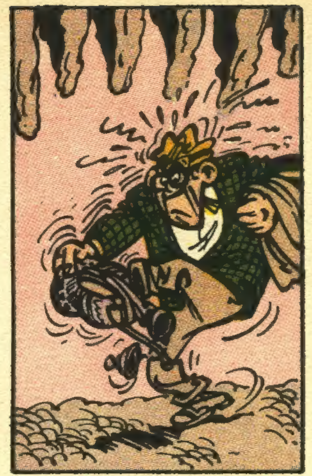

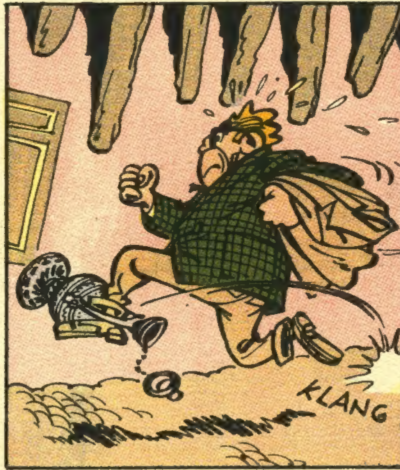
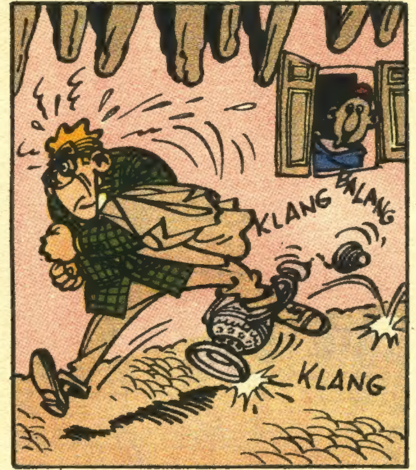
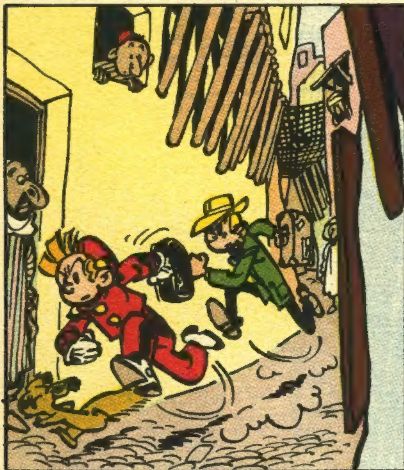

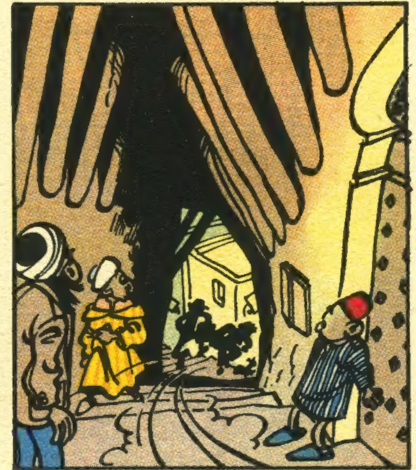

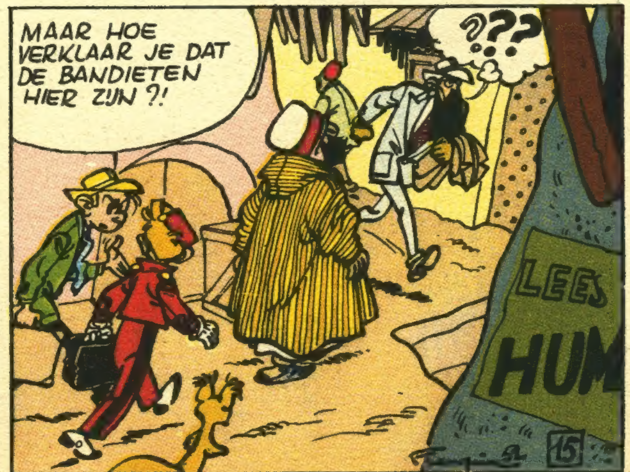

KLANG
BALANG

KLANG

KLANG BALANG
KLANG

KOED-FOER-BOELOED!

IN DEZE DOOLHOF VINDEN ZE ONS NOOIT TERUG!
ZO IS HET! WEL TWINTIGMAAL ZIJN WE EEN ANDERE KANT UITGELOPEN!

MAAR HOE VERKLAAR JE DAT DE BANDIETEN HIER ZIJN?!
???
LEES
HUM
15

WIE WEET HET ?

GAAI & MOWGLI GAAN KAMPEREN.

1

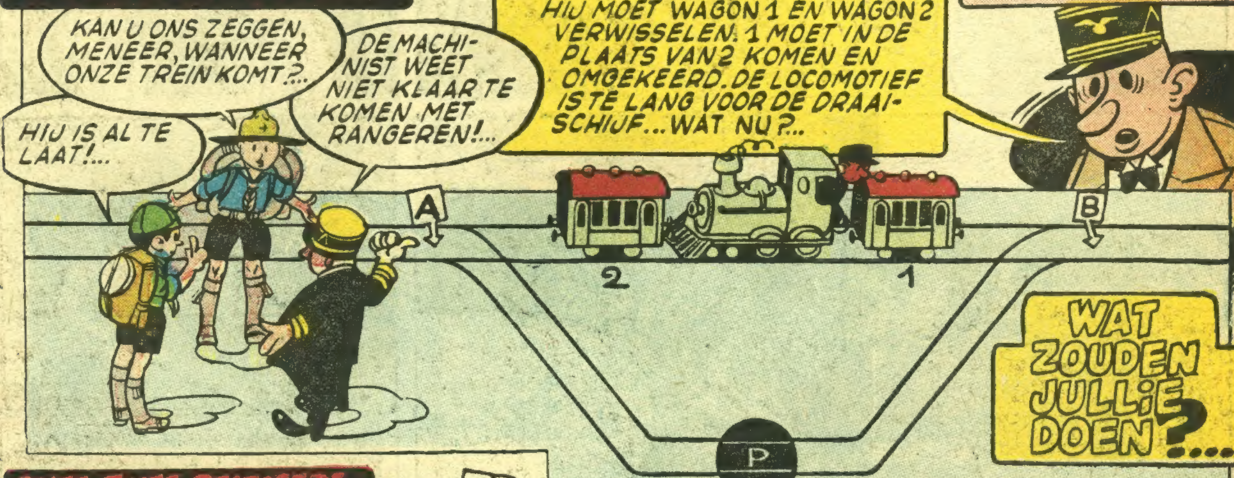
GAAI NEEMT DE KAARTJES AAN HET STATION...

WETEN JULLIE HET ?

2

ONZE VRIENDEN WACHTEN ONGEDULDIG OP HET PERRON. T...

WAT ZOUDEN JULLIE DOEN ?...

3

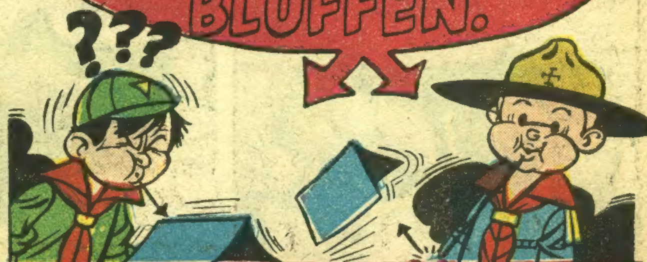
ONZE TWEE REIZIGERS ZITTEN EINDELIJK IN DE TREIN...

DE REIS VAN BRUSSEL NAAR AMSTERDAM DUURT DRIE UUR!.. ALLE 30 MINUTEN VERTREKT ER EEN TREIN UIT BRUSSEL. ALLE 30 MINUTEN VERTREKT ER EEN UIT AMSTERDAM. HOEVEEL TREINEN ZULLEN WE TEGENKOMEN OP ONZE REIS NAAR AMSTERDAM?...

4

EN NU IETS OM JE VRIENDJES TE VERBLUFFEN.

EEN KAART DOOR BLAZEN OMKEREN!...

VOUW EEN NAAMKAARTJE IN TWEEËN ZODAT HET EEN RECHTE HOEK VORMT. LEG HET MET DE OPEN KANT OP TAFEL EN WED MET IEDER VAN JE VRIENDJES, DAT ZE DE KAART NIET OM KUNNEN BLAZEN... HUN ADEM ZAL ONDER HET KAARTJE DOORGAAN... ZONDER ZE OM TE WERPEN. OM DIT TE BEREIKEN MOET JE VOOR HET KAARTJE BLAZEN, EN WEL ZODANIG, DAT JE ADEM TEGEN DE TAFEL TERUGKAATST EN ZODOENDE HET KAARTJE OPTILT.

E. PAAPE
O.18

5

JIJ BENT BESLAGEN IN AARDRIJKSKUNDE, NIET?... ZEG ME DAN EENS WELKE VAN DIE STEDEN 2 PER 2 GENOMEN HET DICHTST BIJ DE EVENAAR LIGT?...

PARIJS-KIEW
TOULOUSE-GENUA
BORDEAUX-VENETIË
NIZZA-CHICAGO
BORDEAUX-WLADIWOSTOK
SINGAPORE-TANANARIVE

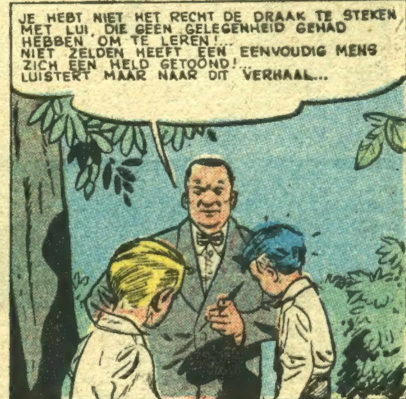
(Zie oplossingen op bladz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

't Was 'n eenvoudige boer, maar...

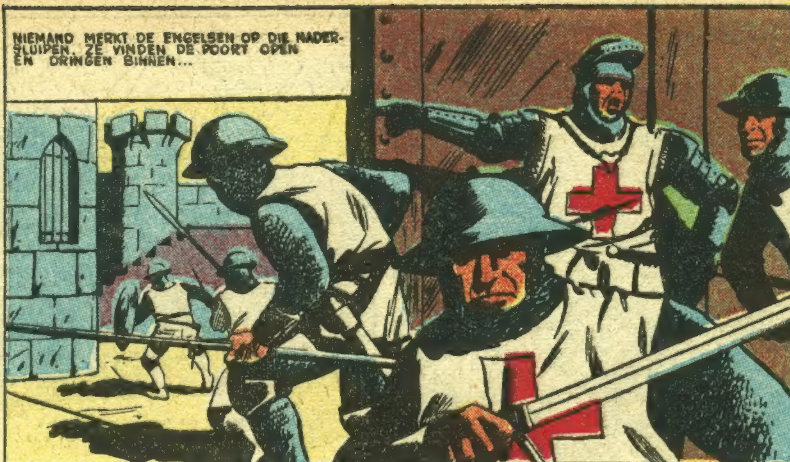

NIEMAND MERKT DE ENGELSEN OP DIE NADER-
SLUIPEN. ZE VINDEN DE POORT OPEN
EN DRINGEN BINNEN...

KAPITEIN WILLEM DIE BEVELEN GEEFT, IS ZICH VAN
HUN NADERING NIET BEWUST...
JULLIE HEBBEN ME DUS GOED BEGREPEN?... IEDEREEN OP ZIJN POST DAN!...

DE KAPITEIN WORDT OMSINGELD EN GEKWETST...
HELP!...

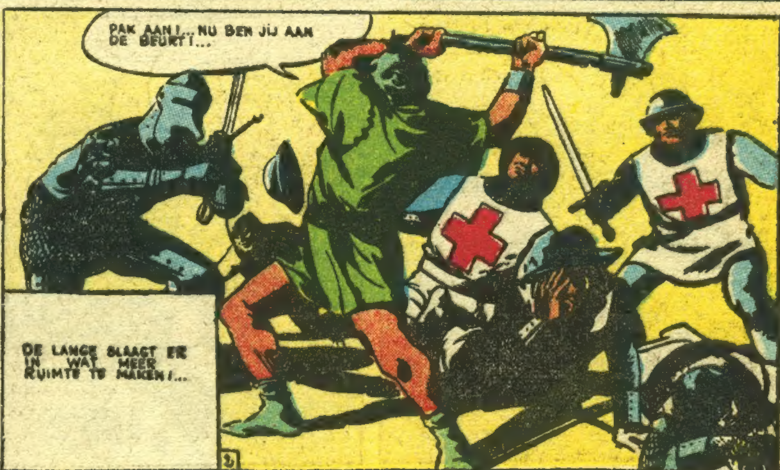

NAAR BENEDEN VLUG! OP GENADE HOE-VEN WE NIET TE REKENEN! LATEN WE ONZE HUID DAN MAAR DUUR VERKOPEN!...

NIET ALLEN LANGS DEZELFDE UITGANG. WE MOETEN HEN VAN ACHTER AANVALLEN.

DE BOEREN DOEN HUN WERK GOED. IEDERE SLAG IS DODELIJK...

DANK JE DANK JE... LAAT ME MAAR... IK ...S... STERF...
DAAR ZULLEN ZE VOOR BOE-TEN!

VOORUIT!...
DE LANGE BRENGT VERWARRING ONDER DE
ENGELSEN, ZIJN BIJL ZAAIT DOOD EN VERDERF..

PAK AAN!... NU BEN JIJ AAN DE BEURT!...
DE LANGE SLAAGT ER IN WAT MEER RUIMTE TE MAKEN!...

DE ENGELSEN SLAAN OP DE VLUCHT. ENKELEN VAN HEN SPRINGEN IN DE SLOTGRACHT...
TRACHT DE ENGELSE BANIER TE PAKKEN TE KRIJGEN EN GOOI ZE IN HET WATER...

MAAR ER VECHTEN NOG TE VEEL ENGELSEN TUSSEN MIJ EN HET VAANDEL...

VOLG ME DAN!...

DE GROTE HAKT ER MET NOG MEER KRACHT OP... EN...

DE KAPITEIN ZAL GEWROKEN WORDEN!...

HIJST DE VADERLANDSE VLAG DAAR ZAL ZE BLIJVEN TOT DE ENGELSEN VERJAAGD ZIJN!...

DE ENGELSESOLDATEN HEBBEN ZICH IN HET BOS TERUGGETROKKEN EN ZICH IN HINDERLAAG GELEGD DE BOEREN KENNEN HET BOS ECHTER TE GOED EN LATEN ZICH NIET BEETNEMEN... DE ENGELSEN WORDEN VAN ALLE KANTEN BELAAGD EN VERSLAGEN!...

DE LANGE WEERT ZICH ALS EEN DUIVEL IN EEN WIJWATERVAT...
KIJK, DIT IS VOOR JOU!...

IK BEN MOE!... GEEF ME WATER!... VEEL WATER!... IK HEB DORST!...

DE KOORTS HEEFT ME TE PAKKEN!... IK MOET WAT RUST NEMEN!...
JULLIE MOETEN STANDHOUDEN!...
3

DIE VERRADERLIJKE KOORTS HEEFT ME TE PAKKEN GEHAD, MAAR IK BEN BIJNA GENEZEN!...

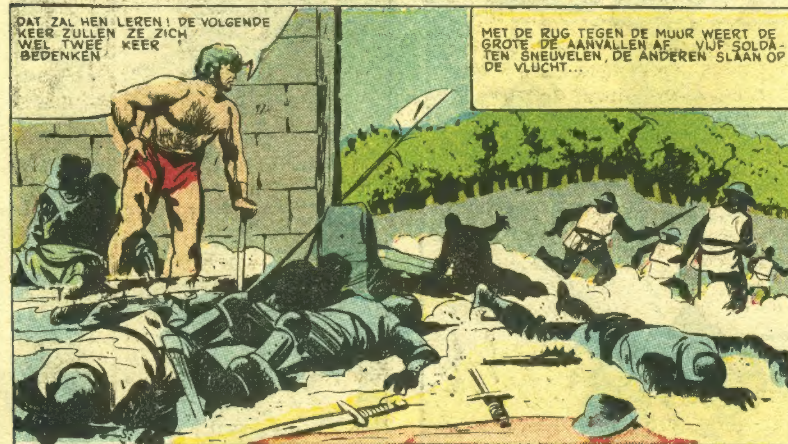

MAAR IN HET ENGELSE KAMP...
DE LANGE IS ZIEK...
DAAR MOETEN WE GEBRUIK VAN MAKEN!.. LAAT 12 MAN AANRUKKEN!...

DE LANGE LIGT TE BED ZORG JIJ VOOR HEM. HIJ ZAL NIET VEEL LAST GEVEN!

LANGE!.. DE ENGELSEN!.. ZE HEBBEN HET OP JOU GEMUNT!..

DE LANGE WERPT DE DEKENS VAN ZICH AF EN STORMT, MET DE BIJL IN HANDEN, NAAR BUITEN...
LAFAARDS!.. MET JE TWAALVEN KOM JE OM EEN ZIEKE TE VERMOORDEN!...

MAAR JE BENT NOG NIET MET ME KLAAR...

DAT ZAL HEN LEREN! DE VOLGENDE KEER ZULLEN ZE ZICH WEL TWEE KEER BEDENKEN
MET DE RUG TEGEN DE MUUR WEERT DE GROTE DE AANVALLEN AF... VIJF SOLDATEN SNEUVELEN, DE ANDEREN SLAAN OP DE VLUCHT...

WAT HEB IK DORST.. WAT WATER ZAL ME DEUGD DOEN!...

DE KOORTS LAAIT WEER OP.. HIJ ONTVANGT DE LAATSTE HEILIGE SACRAMENTEN...

DE LANGE IS DOOD!...
MET HEM IN ONS MIDDEN ZOUDEN DE ENGELSEN HET NIET MEER AANGEDURFD HEBBEN ONS NOG AAN TE VALLEN!...
HIJ WAS EEN HELD...

HIJ WAS EEN GEWONE LANDBOUWER, MAAR TOCH EEN HELD, EEN TOONBEELD VAN HELDENMOED. DENKT DAARAAN IN 'T VERVOLG!

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL = TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Baard en Kale trekken naar de Tapicavulkaan. Onderweg moeten ze zich verbergen, want hun aanvallers zwerven in de omgeving.

EEN RARE WANDELPLAATS!...

HOOR JE WAT ZE ZEGGEN ?!...

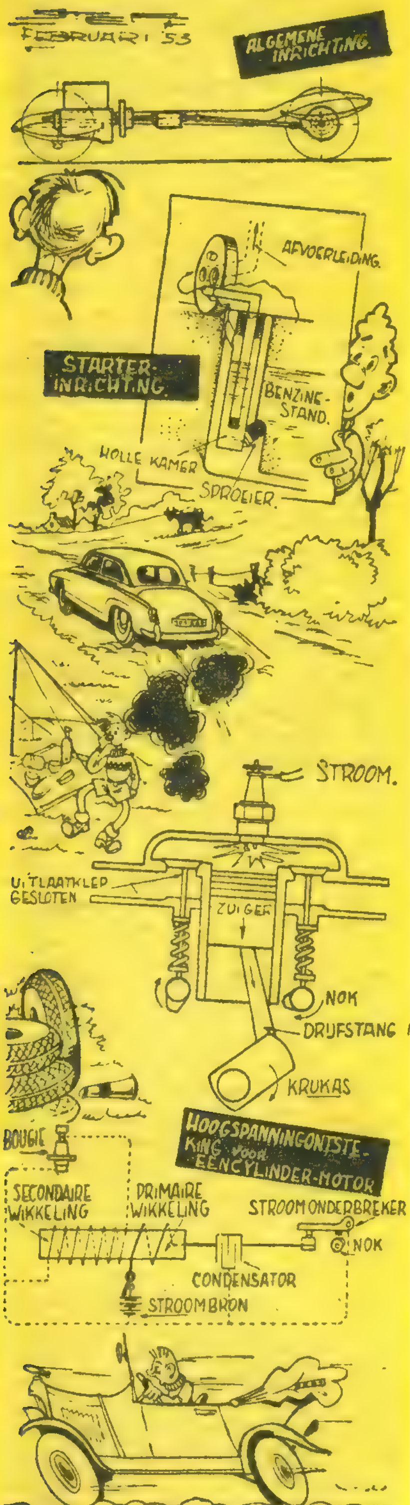

Ziedaar iets, dat stilletjesaan alle rakkers moeten kennen, SNELHEIDSDUIVEL uit Amsterdam! Wie gaat er nog te voet? Hier en daar een sukkelaar, zoals Snuffeltje!... Maar wanneer morgen onze rakkers achter het stuur van vaders wagen kruipen en starten, moeten zij toch weten, welke geheimzinnigheden zich afspelen onder de gestroomlijnde kap van hun karretje.

Als het **contact** is ingeschakeld en je drukt op de **starter** of **startknop**, dan wordt de **startmotor** ingeschakeld. Die zet door middel van een **tandwiel** het **vliegwiel** en daarmee de **motor** aan.

Nu zal je nog op het **gaspedaal** moeten drukken en overschakelen door middel van de **gangwisselhefboom** (de Nederlandse taal is wonderzoet). Daarover straks meer.

De motor is de krachtbron. De krachtontwikkeling berust op het uitzetten — juister op de ontploffingskracht — van een mengsel, dat voor een klein gedeelte bestaat uit benzinedamp en voor een groter deel uit gezuiverde lucht. Als in dergelijk mengsel een vonkje gebracht wordt, ontploft het met een tamelijk grote kracht. Deze « wilde » kracht wordt echter gevangen gehouden in de **cylinders.** Dit zijn stevige, door kleppen afgesloten ruimten.

Er is dan een **benzinepomp** (die mechanisch werkt) en die de brandstof naar de **carburator** brengt. Hieraan bevindt zich de **luchtreiniger,** die allerlei vuiltjes en stofjes uit de lucht tegenhoudt. In de carburator wordt door **sproeiers** de benzine in fijne damp omgezet en met lucht gemengd. Dit gevaarlijk mengsel wordt door het drukken op het gaspedaal naar de cylinders gevoerd. Langs de **inlaatkleppen** stroomt het binnen. De **uitlaatklep** is dan natuurlijk toe. Is de cylinder gevuld, dan sluit ook de inlaatklep en wordt het mengsel samengedrukt. Dit verhoogt sterk de ontploffingskracht.

Dan zorgt een **bougie** voor de vonk... Het gasmengsel ontploft en drijft met enorme kracht de **zuiger** omlaag. Aan deze zuiger zit een **drijfstang** vast, die de beweging op de **krukas** overbrengt. In verbinding met de krukas staat de **nokkenas,** die de beweging van de in- en uitlaatkleppen van de cylinders regelt. De verbrande gassen verlaten de cylinder langs de uitlaatklep en... verpesten verder de lucht langs de weg... en het genoegen van de natuurliefhebber, die rustig ergens zit te picnikken!

De krukas zet vervolgens haar draaiende beweging voort op de **drijfas,** die je onder aan elke wagen — in het midden, van de motor naar achter — duidelijk kunt zien draaien. Deze drijfas eindigt op een **aandrijfpignon,** die de beweging doorgeeft aan een raar stelletje **tandwielen,** die dan weer — eindelijk! — aan de **wielassen** vast zitten en die zeer snel doen draaien...

Piet Kwabbernoot zegt, dat aan de wielassen ook nog de **wielen** vastzitten en aan die wielen **banden,** die... enz!

Bij de meeste wagens worden juist de achterste wielen in beweging gebracht. Andere « trekken » weer op de voorwielen. Ik wil hier geen discussie uitlokken tussen voor- en tegenstanders van de beroemde « traction-avant ». Zeg ik daarbij, dat de zo populaire Jeep op voor- en achterwielen « trekt ».

Zou er nu maar één cylinder in de auto zitten, dan zouden kilometervreters en snelheidsmaniakken maar een treurig bestaan hebben. Nee, er zijn er vier, zes, acht of twaalf en meer. Die zetten dan alle hun vereende (paarde) krachten over op die enorm-zware, sterke en ingewikkelde krukas!

Blijft nog de moeilijke — of eenvoudige! — kwestie van de overschakeling. Hiervoor moeten jullie de verschillende hefbomen kennen, rakkers! Laat me jullie zeggen, dat bij het starten het grote tandwiel van de **eerste versnelling** voor de hevige kracht moet zorgen om de wagen in gang te trekken. Om de snelheid op te voeren schakel je over op de **tweede versnelling** (middelmatig tandwiel) en op het kleine tandwiel van de **derde versnelling,** als je goed in gang bent. Bij sommige wagens is dit over vier versnellingen verdeeld.

Al deze manipulaties voert de rechterhand nu uit op de... brr... **gangwisselhefboom,** of prozaïscher: **versnellingshefboom.** Die zit tegenwoordig bij de grote wagens aan het stuur, bij de kleinere naast de chauffeur.

Nu zou ik jullie nog kunnen spreken over de **koppeling,** in bedrijf gesteld door het **koppelingspedaal,** het **koelsysteem,** waarbij — door koud water of koude lucht — de cylinders voortdurend afkoelen (**radiator, waterpomp, ventilator**), het **smeersysteem,** enz., enz.

Maar dat zou ons met onze auto te ver voeren.

Ik hoop, dat jullie nu toch enig idee hebt, hoe zo'n wagen eigenlijk rijdt. Al is het ook maar een primitief idee!.

Dag, hoor, en tot volgende week!

Met Robbedoes vooruit en vooraan!

Je toegenegen aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(9)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten.

Yavari die de stad kende wees op de puinrijke flanken en zei :

— Daar zie je de oude Incatempels waarvan alleen puinhopen overblijven.

Toen wees hij de bouwwerken aan op de oevers van de Rio...

— Dit zijn Spaanse huizen en kerken en het klooster donna Merced.

Tenslotte toonde zijn vinger heel in de verte enige enge rookzuilen en legde hen uit dat de burgers en handelslui daar hun woningen hadden. Hun constructies hadden zo'n uitbreiding genomen dat drie steden in een enkele stad waren samengesmolten.

Het vreemde groepje gevormd door Piet De Rijke, Yavari en Mariana, gleed Cuzco binnen zonder ook maar enigszins de aandacht te trekken. Deze stad aan de voet van de Andes en de pampas, vormt zowat het verzamelpunt waar de primitieve Indiaanse stammen, de ruwe bergbewoners uit de Andes en de edele afstammelingen van de Spaanse hidalgos elkaar ontmoeten. Aanvankelijk kende Cuzco de civilisatie van de blanken die nu verdwenen zijn, velen houden het er voor dat zij de zee kozen en nu de eilanden van Oceanië bevolken. Vervolgens kwam de zeer hoogstaande beschaving van de Incas, deze van de tempelbouwers en van de bewakers van de geheimen der zon die onze geleerden nog niet ontsluierd hebben.

Na de bezetting van de Spaanse veroveraars werd Cuzco tenslotte de moderne stad bewoond door kolonisten, inboorlingen en Indianen. Heel dat volkje vormt zo'n vreemde mengeling dat de komst van een prauw met twee blanken en een Indiaan helemaal geen opzien baarde. Maar de moeilijkheden begonnen eerst als ze op de kade waren.

Alhoewel ze nu losgerukt waren van het woud en onbereikbaar voor de achtervolgingen van de Uros-Indianen zag de toestand er niet zo rooskleurig uit. De foltering van het Zonne-eiland was voor Piet De Rijke alleen nog een verre herinnering, een vage nachtmerrie. Nu had hij andere zorgen want geen van hen bezat enig geld. Dokter Cucharro had helemaal verwaarloosd hun beurs te voorzien. En noch Yavari, noch Piet of Mariana hadden aan die bijzonderheid gedacht.

Ze overlegden even en Piet verkocht een geweer aan een van die Portugese sjacheraars die op de kade rondzwierven. Het sommetje dat hij na veel pingelen los kreeg was ruimschoots voldoende om gedurende een week een hotelkamer te betalen voor Mariana. Zodra het postkantoor open was ging de jongeman er heen en stuurde naar de Grote Baas een telegram.

DOKTER CUCHARRO MISDADIGER. - STOP - PROBEERDE ME TE VERMOORDEN - STOP - REDDE HET MEISJE EN VLUCHTTE - STOP - KOM NAAR GUAYAQUIL OM AF TE REKENEN - STOP - GROTE GELDNOOD - STOP - POSTBUS TE CUZCO - STOP - PIET DE RIJKE -

Het telegram kostte meer dan hij had gedacht. Tot daar, ze zouden maar gedurende enige dagen de riem aansnoeren. De Grote Baas moest hij in elk geval verwittigen ; hij had geld nodig.

— Zal je baas krijgers sturen ?... vroeg Yavari.

Piet barstte uit in een lach.

— Ik geloof niet dat de baas lijfwachten zal sturen maar hij is er toe in staat het vliegtuig te nemen om zich ter plaatse rekenschap te geven van de toestand.

Piet had voor Mariana wel slaapgelegenheid gevonden maar Yavari en hijzelf waren genoodzaakt te maffen in een « pancho » op de bodem van de prauw...

Hun geldmiddelen werden schaarser.

Iedere morgen trok Piet nu naar de markt te Cuzco in de hoop wat eetwaren te vinden die niet te duur waren voor zijn slinkende beurs.

De marktplaats voor het klooster van Merced was één van de schilderachtigste plaatsjes van Cuzco. En iedere dag, voor het krieken van de morgen, laadden de dorpelingen, die de flanken van de Andes bewoonden, hun muilezels of lamas met wild en

graanproducten, trokken naar de markt van O. L. V. van Merced. In kleine luidruchtige groepjes kwamen ze aan en rangschikten ze hun mandjes met koopwaar op de grond.

— Vreemd hoe zwaar en opgeblazen die vrouwen van de Andes er uitzien, merkte Piet op. Het lijkt wel of ze allemaal het laatste stadium bereikt hebben van de olifantsziekte, een ziekte die de ledematen doet zwellen... En toch zijn hoofd en armen normaal.

Mariana kon nauwelijks een schaterlach bedwingen.

Op tweejarige leeftijd trekken de vrouwen van de Andes een jurk aan en doen die niet meer uit. Dat is de uitleg. Bij iedere bijzondere gebeurtenis krijgen ze een nieuw kleed. Zo komt het dat ze voor hun twintig jaar rondlopen met twaalf dertien jurken boven elkaar. De eerste jurk valt natuurlijk in lompen, maar wat geeft dat ? Niemand merkt het.

Alleen de bovenste jurk moet er knap uitzien. Als die te smerig wordt trekken ze een nieuwe aan. Hoe lijviger de vrouwen er dus uitzien, hoe rijker ze zijn, want hoe meer jurken ze dragen. Dat kenmerk kan je absoluut vertrouwen.

Piet trok zijn neus eens op : hij had in elk geval een andere opvatting over hygiëne en nette kleren. Maar ondanks alles wemelde de markt van Cuzco van schitterende bonte kleuren. Want ieder dorp bezit zijn eigen kleuren en figuren die je op de jurken van de vrouwen kunt terugvinden. Die groene en rode jurken behoorden aan het dorp van Alvarez Troia. Maar die blauwe groep met witgele tekeningen was afkomstig uit het dorp Dippeo Digaz.

Die morgen liep Piet tussen de mandjes door en betastte met zijn tenen de koopwaar net als de meest ervaren klant. En plots werd zijn aandacht getrokken door de eigenaardige gelaatsuitdrukking van een der marskramers. Het was een oude man met lange witte haren die tot op zijn schouders vielen ; een van z'n ogen was blind maar het andere staarde Mariana aan met een scherpe vreemde blik. Het jonge meisje was over een stuk stof gebogen en onderzocht de kwaliteit met een klein handgebaar dat haar zeer eigen was en dat Piet al vaak bij haar had opgemerkt.

Op zijn beurt bekeek de grijsaard de hand van het meisje maar deze maal kon hij zijn ontroering niet verbergen.

Met een stroeve hortende stem brabbelde hij zijn Frans alsof het een taal was die hij sedert lang vergeten was en die hij zich nu in brokstukken herinnerde...

— Goddank dat je toch tot mij bent gekomen, gij dochter van dokter Leurant. Heeft je vader je kunnen verlossen of is die man daar je bewaker ?

Mariana lichtte het hoofd op en bekeek de oude man die op zijn gekruiste benen zat en haar rillend van ontroering aanstaarde. Je zag zijn handen trillen onder zijn « pancho » en machinaal liet Piet zijn gordel glijden om zijn revolver dichter bij de hand te hebben.

De grijsaard wierp hem een kwade blik toe en riep bitter :

— Helaas ja, ik zie dat je nog altijd de gevangene bent van deze duivel. Maar ook al moet ik betalen met mijn leven, ik zal je vader verwittigen.

Mariana hoorde niet eens de laatste woorden. De deken van Peruaanse wol die ze in de hand hield bleef ze automatisch strelen terwijl ze voor zich uit murmelde...

— Dokter Leurant... dokter Leurant... het komt me voor dat ik die naam nog heb gehoord toen ik een kind was.

De opwinding van de oude muilezeldrijver had echter de aandacht van de omstaanders gewekt en langzamerhand werden ze omringd door nieuwsgierige slenteraars.

Piet snoof het gevaar. Hier was een geheim verborgen dat in rechtstreeks verband stond met de pogingen van dokter Cucharro.

Hij hurkte neer, greep een stuk stof en plaatste zich dicht voor de oude.

— Ik ben Piet De Rijke. Ik heb dat meisje gered dat in handen was gevallen van een Indianenstam aan de boorden van het Titicacameer, fluisterde hij, begrijp je me ?

De blik van de ouderling die steeds op Mariana was gericht viel toen plots op Piet en bekeek hem onderzoekend. Het was alsof hij de oprechtheid van Piets woorden wou afwegen en zijn openhartig gelaat bestudeerde en toen sprak hij zacht alsof hij dat stuk wol wou versjacheren.

— Ben je haar vriend ?

Piet knikte.

— Ken je dokter Leurant ?

— Nee. Het meisje kent haar eigen naam niet. Zij weet alleen dat de Indianen haar Mariana noemen.

Het gelaat van de grijsaard was nu verwrongen van ontroering en hij schreeuwde het bijna uit :

— Maar Mariana is de naam van dokter Leurant's dochter ! Zij is het evenbeeld van haar moeder. Had ik deze laatste zelf niet moeten begraven ik zou gezworen hebben dat zij het is die ik zo pas zag. Zij heeft hetzelfde gelaat als de vrouw die ik 25 jaar geleden langs de paden van de Andes heb geleid.

Een gebrom steeg op uit de menigte.

Mariana was als verbijsterd : met grote verschrikte ogen bekeek ze de muilezeldrijver. Had zij misschien gehoopt haar ouders terug te vinden, nu ze haar vertelden dat ze haar moeder die ze niet eens had gekend, overleden was ?

Piet De Rijke begreep dat hij snel moest handelen, anders zou het nieuws als een lopend vuurtje de ronde doen van de markt. Hij boog voorover tot bij het oor van de oude man en fluisterde hem toe :

— Over een halfuurtje ben ik in de « fonda » van de kleine Gosco.

De grijsaard knikte instemmend en viel opnieuw in zijn onbewogenheid. De jongeman stond op, greep Mariana bij de hand en trok haar mee door de menigte terwijl hij met korte schouderstoten de baliekluivers opzij schoof.

Het meisje volgde hem weerloos. Ze liep te piekeren, het leek wel dat ze terugdaalde in een duister verleden zonder acht te slaan op de huidige gebeurtenissen. In haar diepste bewustzijn zocht ze naar de snippers van enkele herinneringen. En tweemaal lispelde ze :

— Dokter Leurant... dokter Jacques Leurant.

Toen wendde ze zich tot Piet en zei :

— Zo is het, zijn naam was Jacques Leurant.

— Ik hoorde ook van hem, sprak Yavari. De Indianenstammen zeggen dat hij veel reist langs de Amazonestroom, maar dat hij niet is zoals de andere blanken. Hij eist geen zilver of goud of rubber. Hij zoekt alleen de mensen te verplegen en bezit betere geneesmiddelen dan de tovenaars. Zou jij de dochter zijn van dokter Leurant ?

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1. — Gaai heeft 100 fr. gegeven. Hij kreeg 76,75 fr. terug. Zes verschillende geldstukjes. 1 van 50 fr., 1 van 20 fr. ; 1 van 5 fr. ; 1 van 1 fr. ; 1 van 0,50 fr. en 1 van 0,25 fr. Totaal : 76,75 fr. + 23,25 fr. = 100 fr.

SPEL Nr. 2. — De trein naar A brengen, wagen 2 er achter laten ; naar draaischijf P, wagen 1 er achter laten ; terug over A naar B tot aan P, wagen 1 aanhaken ; terug over B naar A, wagen 2 aanhaken ; over B naar P, wagen 2 er achter laten ; over B en A naar P, wagen 2 aanhaken ; terug naar A... en 't is in orde !

SPEL Nr. 3. — 12 treinen, want : 6 treinen zijn op weg op het ogenblik, dat hun trein vertrekt (1 komt aan te Brussel, 1 vertrekt te Amsterdam). Daarbij dienen de andere gevoegd, die vertrekken gedurende de 3 uur lange reis.

SPEL Nr. 5. — De steden, die het dichtst bij de Evenaar liggen, zijn : **Parijs**, Toulouse, Bordeaux, **Chicago**, **Vladivostok**, Kaïro, Singapore.

HUP ROBBEDOES

BUITENSPEL OF NIET ?

— Dat is buitenspel !
— Nietes !
— Welles !

Heremetijd, wat is daar gebeurd ? Doelverdediger Fred staat machtig te gesticuleren.

— Je snapt er niks van, Kloris, smaalt hij.

BUITENSPEL, OMDAT DE SPELER BUITENSPEL STAAT, ALS DE VOORZET GEGEVEN WORDT.

— Ik ken evengoed de buitenspel-regels als jij, Fred ! Zeker, ik stond buitenspel, toen Flip mij die voorzet wilde geven. Daarop ben ik onmiddellijk naar voren geschoten om géén off-side tegen me te krijgen. Ik wilde niet buitenspel staan...

— Zei ik niet, dat je geen snars verstand hebt van de buitenspel-regel !... juicht Fred. We hebben met je goeie bedoelingen hier geen snars te maken. Stond jij ja of nee buitenspel, toen Flip de bal had ?

— Ja, maar...

— Niks te maren... Dan stond je op dat moment buitenspel, toen je in beweging kwam. Had jij je niet verroerd en niet aan het spel deelgenomen, dan hoefde er niet gefloten. Hup, Domien, neem die vrije trap...

Kloris kijkt hulpeloos naar mij.

— Is dat niet een beetje sterk, meneer Frank ?

— Sterk is het, Kloris, maar juist ook ! De uitleg van Fred is prima. Hij had het alleen wat meer « reglementair moeten zeggen ». Enkel « buitenspel staan » wordt niet gefloten, wel « werkelijk » buitenspel staan. De deelname aan het spel moet er zijn...

Ik geef jullie enkele voorbeelden...

Met heel de club trek ik naar de middellijn.

— Eerst de uiterste gevallen. Stel je voor, dat alle spelers van Fred op de vijandelijke helft staan. Flip heeft de bal en zet voor, altijd in eigen kamp. Buitenspel ?...

— Nee, want ze zijn de middellijn niet eens over.

— Goed. Flip stuurt de bal over die middellijn en Kloris rent er achteraan, ook al heeft hij niemand voor zich dan Fred. Buitenspel ?...

— Nee, want Kloris rukt op van zijn eigen speelhelft, waar hij niet buitenspel kan staan.

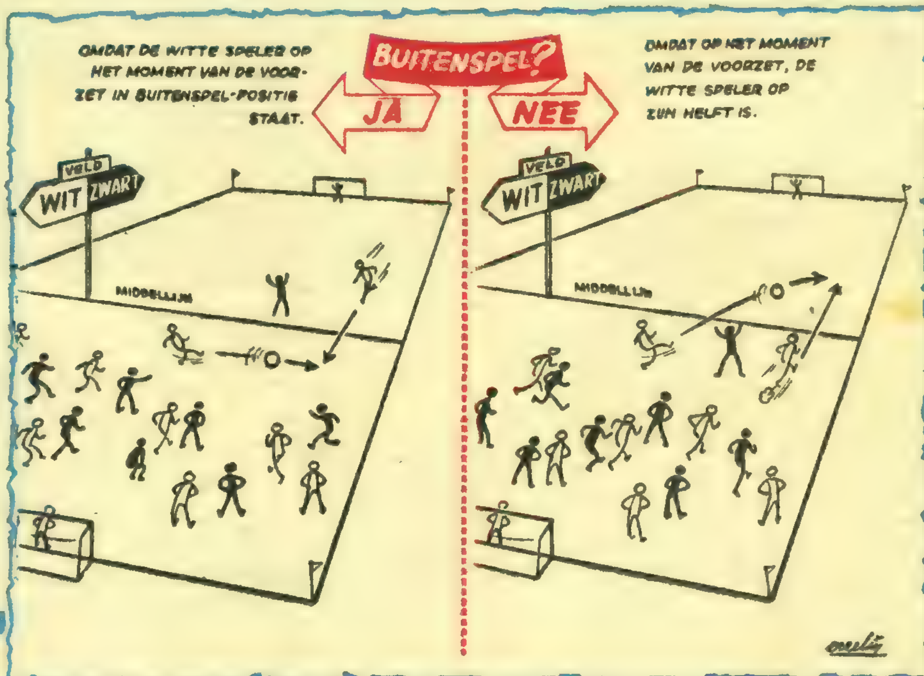
— Precies. Volgend geval. Kloris komt van de andere speelhelft, maar loopt eerst terug naar eigen kamp om een voorzet van Flip te krijgen... Buitenspel ?

De rakkers aarzelen.

— Ja !... Hij staat buitenspel. Hij stond dat op het moment, dat die voorzet werd gegeven. Al is hij dan al terug in eigen kamp. Zijn buitenspel-staan was werkelijk. Begrepen, Kloris ?

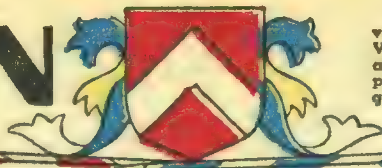
— Jawel, meneer Frank.

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG... We gaan leren vallen, omdat zo iets te pas kan komen. Eerst armen, benen en de romp goed loswerken. Dan lopen, hardlopen en ineens stoppen. Eerste oefening : vaart stuiten door op je handen neer te komen en die snel te verplaatsen.

De minestreel werd buiten gevecht gesteld door de Tréville. Van zijn kant zoekt Johan nog altijd een middel om te ontsnappen, terwijl Basenau en zijn krijgers hun weg voortzetten.

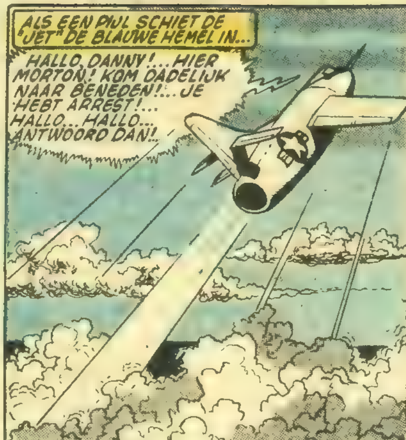

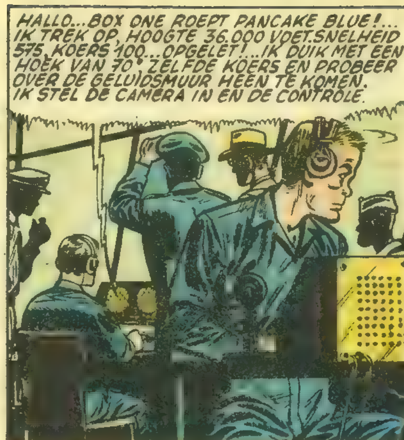

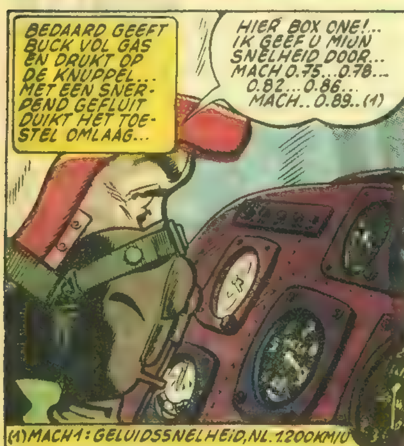
BUCK DANNY

TESTPILOTEN

Onze drie vrienden besluiten hun inkomsten ter beschikking te stellen van Caffery. Een tijdje later is een nieuw apparaat klaar. Niettegenstaande het verzet van de generaal, wil Danny de geluidsmuur doorbreken. Zal hij er in slagen haar te overwinnen?

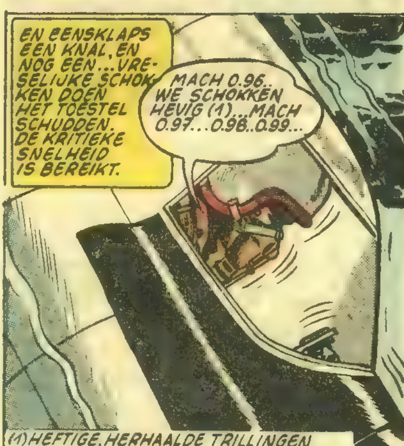

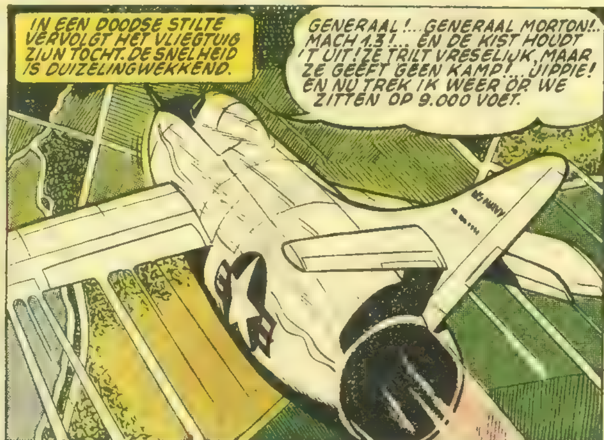
(1) MACH 1: GELUIDSSNELHEID, NL. 1.200 KM/U

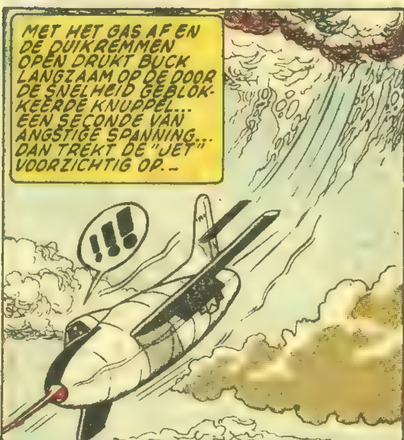

(1) HEFTIGE, HERHAALDE TRILLINGEN.

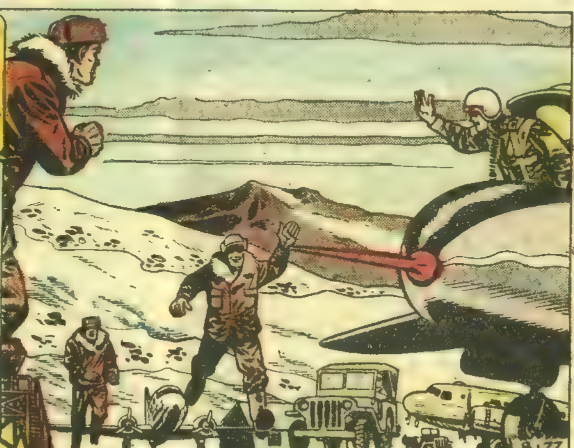

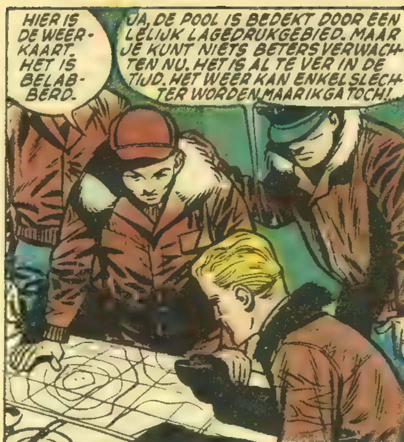

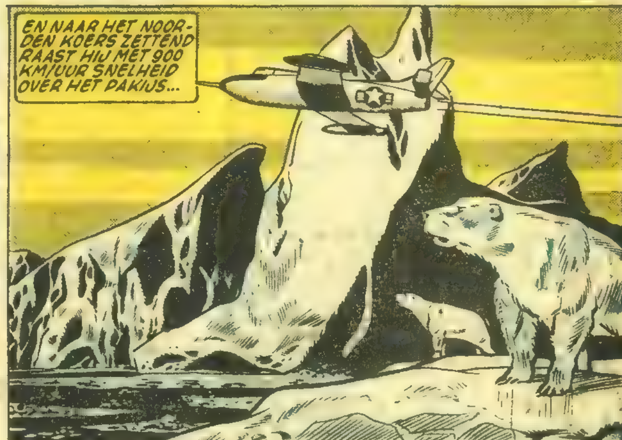

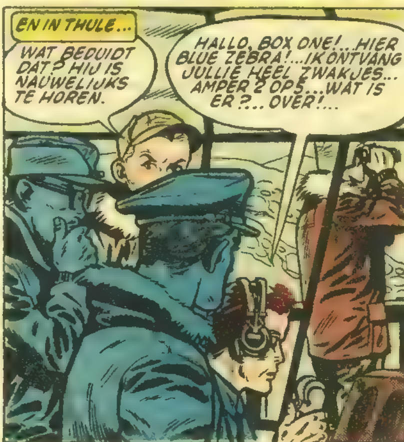

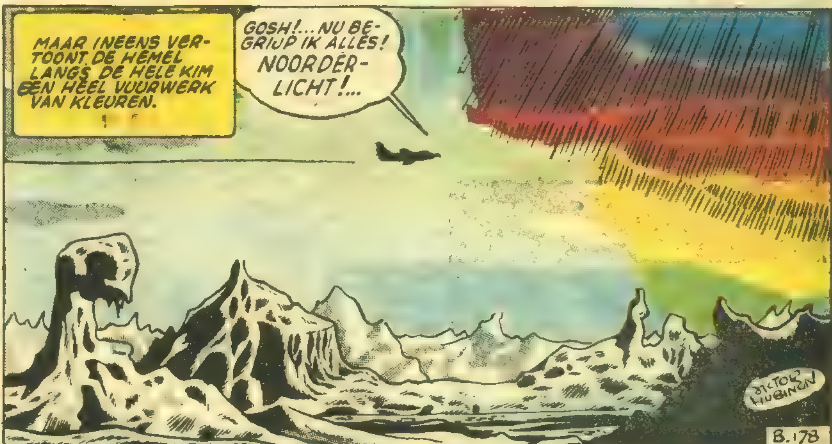

(1) TOESTEL DAT DE POSITIE VAN HET VLIEGTUIG TEN OPZICHTE VAN EEN RADIOZENDER AANGEEFT.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Recept voor een gelukkig leven en... leed op rijm wordt hier gegeven...

Ondanks verkoudheid van Sjarel, benauwdheid van Snuf en stoutheid van Piet wordt toch de spade in de vette knollentuingrond gestoken. En het is de moeite waard ! **BOEKENWURM** uit Neeroeteren geeft ons niet minder dan een recept voor een gelukkig leven. Alleen doet Martin het in een wat aftands-deftige taal, tot hij met « larie, allemaal » even uit zijn slof schiet en de zaak redt. En nu jullie maar knikkeren, niet om de knikkers natuurlijk, maar om het spel.

HET RECEPT VOOR EEN GELUKKIG LEVEN

Wat moet ge doen om gelukkig te zijn ? Wel, het middel is zo eenvoudig, dat vrijwel niemand het toepast. Om gelukkig te zijn behoeft ge niets anders te doen dan « kind » te zijn !

Inderdaad ! Zijn niet de kinderen de gelukkigsten op aarde ? Zij kwellen zich niet met onnodige zaken, zij doen niets dan spelen en dat maakt het leven voor hen tot een voortdurend plezier.

Nu hoor ik de vitters al afkomen met de opmerking, dat kinderen gelukkig zijn, omdat ze juist nergens aan hoeven te denken dan aan spelen, maar dat de grote mensen met ernstige problemen te kampen hebben, enz. Dat het toch niet past voor « serieuze » mensen om te spelen als kinderen

Mijn antwoord is : larie, allemaal ! Dat de mensen eens voor een tijdje hun problemen vergeten, dat zij eens hun hartje ophalen aan knikkeren of verstoppertje spelen ! Dat zij maar eens op hun gemak de sprookjes van « Moeder de Gans » of van « De Gebroeders Grimm » lezen ! Zij zullen zich beslist opgewekter voelen en het leven niet meer zo zwaar opnemen.

Wees dus allen meer kind. Gij zult er zeker gelukkiger door worden.

BOEKENWURM uit Neeroeteren.

ARENDSOOG 32.753 uit Poperinge klimt op zijn eerste fiets en valt in eveneens zeer verheven taal te grondewaard... Zoiets fris van de lever beschrijven !

DE FIETS, MIJN GENOT

Anderhalf jaar geleden bezat ik nog niet het tweewielig wonder, dat een fiets genoemd wordt. Ik zaagde moeder de oren van het hoofd om er toch maar een te krijgen. Eindelijk werd mijn wens vervuld. Ik kwam in het bezit van zo'n rammelkast ! Ze zag er nogal versleten uit (de fiets was minstens 20 jaar oud !) maar onder de kundige handen van de velomaker werd het een pracht van een rijwiel.

Toen eerst waagde ik het mijn eerste fietstocht te maken. Ik stapte er op (en bijna erover), zwaaide mijn benen over het zadel en weg was ik.

In het begin deed ik het nog kalmpjes aan, maar langzamerhand begon ik het gewend te raken en trapte ik ferm door. Aan de draai van de Paardemarkt zwenkte ik naar links, waarbij ik bijna op een voetganger zat. De man slingerde me een reeks « liefkozingen » naar het hoofd, maar daar stoorde ik mij liever niet aan en trapte lustig verder.

Op de Grote Markt wilde ik stoppen. Ongelukkig vond ik de remmen niet zogauw, zodat de schrik me te pakken kreeg. Ik sprong van mijn fiets en kwam in onzachte aanraking met de straatstenen. Haastig kroop ik overeind, raapte schuw mijn fiets op en te voet ving ik de terugtocht naar huis aan. Daar zette ik mijn rammelkast weg en kroop ik onder de pomp om het vuil van handen en benen te wassen. Ik had een paar schrammen opgelopen en... kon drie dagen niet meer zitten ! Zo eindigde mijn eerste « fietstocht », die voor mij wel rampzalige gevolgen, had en die me voorlopig de lust tot verder peddelen benam.

ARENDSOOG 32.753 uit Poperinge.

ZWARTE PANTER uit Koog aan de Zaan (Ned.) is sinds enige tijd onvermoeid bezig, in woord en beeld een zelf gefantaseerd Roddeboes-verhaal te geven. Dergelijke knollen zijn nu eenmaal te lang, Joop ! En je hoeft heus zo groot niet te tekenen ! Om zoveel vlijt, fantasie en talent niet verloren te laten gaan, volgt hier afgerond zo'n Robbedoes-avontuur. Proficiat !

ROBBEDOES EN DE REUZESPIN

Onze drie vrienden Robje, Piet en Spip vallen naar beneden. Gelukkig slechts enkele meters. Dan wordt hun val door een reusachtig net gestuit.

Robbedoes' haren rijzen ten berge als hij de diepte onder zich ziet.

— Oei, Kwabbernoot ! Goed dat dit net ons tegenhoudt !... Maar... dit zijn geen touwen, onderbrak hij zichzelf. Wat is die rommel kleverig. Het lijkt wel een spinnenweb !....

— Haha, een spinnenweb ! lacht Kwabber. Dan mag het wel een reuzespin zijn.

Nagetekend knolletje van de elfjarige **JAN ZONDER VREES** uit Boom.

— Wat hangt daar onder het net ? Laten we het eens naar boven halen ! roept Rob.

Met z'n tweeën hijsen ze iets naar boven. Het blijkt een verroest zwaard en een korte spies te zijn.

— Haha, een prachtwapen tegen reuzespinnen, lacht Kwabber terwijl hij met het zwaard cirkels om zijn hoofd beschrijft.

Plotseling horen ze een afschuwelijk gesis.

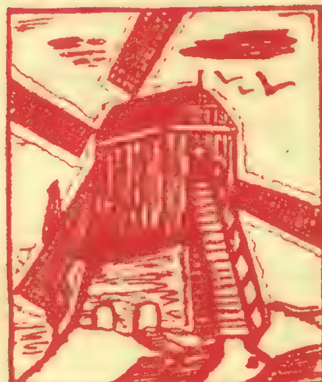
— Kijk, daar ! schreeuwt Robbedoes, wel degelijk een spin ! Een griezelig wezen, dat wel een monsterachtige spin lijkt, daalt langzaam van de zoldering.

— Kom, Piet, we moeten hiervandaan ! Als dat monster ons bemerkt...

Door het trillen van de draden bemerkt de spin hen en zet de achtervolging in. Ze beweegt zich natuurlijk veel sneller over het web dan Robbedoes, Spip en Kwabbernoot. Spip bereikt het eerst een vrijhangende draad. Ook Piet haalt het.

Robje is van de reddende draad afgesneden.

Afschuwelijk sissend valt de reuzespin hem aan. Robbedoes heeft als wapen slechts de kleine spies. Hij verdedigt zich zo goed mogelijk. Het monster dringt hem langzaam achteruit. En achter hem bevindt zich een trechtervormig gesponnen kuil !

Die mooie molen ! Tekenknol van **VAN ZWAM** uit Elsene.

« Als ik daarin val, kan ik me wel afschrijven », denkt Robbedoes.

Kwabbernoot zit ondertussen ook niet stil. Hij hangt aan het onderste deel van de draad.

— Dat zwaard komt me mooi van pas, gromt hij.... Bukken, Robbedoes, schreeuwt hij.

Tegelijk zwaait hij het zwaard in de richting van de spin.

Mooi gedaan, Kwabbernoot ! Het zwaard treft de spin precies tussen de ogen ! Het gedrocht wankelt en rent dan razend weg.

Robbedoes springt nog juist opzij. Het monster stormt hem voorbij, recht op de kuil aan, valt... Een hevig trillen van het web. De draden van de trechter kunnen de schok niet weerstaan en scheuren krakend uiteen, terwijl het monster te pletter valt...

ZWARTE PANTER uit Koog aan de Zaan.

Van alle Kwabbernootknollen kiezen we ditmaal die van **VAN ZWAM 31.119** uit Elsene, die onze spriethaar zag voetballen. En hoe !... Eervolle vermelding ander werk, Maurice.

PIET KWABBERNOOT ALS VOETBALLER

Op de laatste Zondag van de voetbalcompetitie stond Piet Kwabbernoot's club met één punt voor. Ze moesten tegen de tweede van de rangschikking spelen. Het zou een strijd worden, maar... P.K. was midvoor en alle supporters vertrouwden op hem.

Daar ging het fluitje en de 30.000 toeschouwers, die op het terrein waren, keken aandachtig toe. Tot de zes en dertigste minuut hield de verdediging zich goed... Maar... tuut... strafschop !

De speler nam zijn aanloop... een knoert... Goal !...

P.K.'s club stond met een doelpunt achter. Maar er was nog een tweede helft. Alle supporters riepen : « Sporting !... Sporting ! »

P.K., aangemoedigd, veroverde de bal, dribbelde een, twee, drie man, schoot naar de linksbinnen, die op doel vuurde. De doelwachter weerde af. Hoekschop. Mooi gegeven en P.K. kopt het leer met het hoofd

binnen. Nog geen twee minuten later na de uittrap schiet P.K. op doel. De buitenspeler die goed gevolgd is, verschalkt de doelwachter voor de tweede maal. Maar daar komen de tegenstanders ook opzetten ! Na een aarzeling van een achterspeler wordt de gelijkmaker gescoord !...

Zeven minuten voor het einde dribbelt een buitenspeler twee man, schiet op doel, maar op de dwarslat. Daarop had P.K. gerekend. Zonder aarzelen doelt hij de winning-goal voor zijn club.

Dezelfde avond nog wordt P.K. als een held onthaalt.

VAN ZWAM 31.119 uit Elsene.

TEPPEN TEERLEPEL uit **Oost-Vlaanderen** pleegt nog wat kritiek, welwillende ditmaal. Zo raadt hij Hardwig uit Berchem aan, zich flink kwaad te maken op een verfoeid boek en het dan toch te lezen. Teppen spreekt van ondervinding ! Teppen vraagt verder aan Toon te willen doorgeven, dat hij, Teppen, een club gesticht heeft en nog leden kan gebruiken, liefst uit Aalst-Dendermonde... Weer eeuwig en altijd de vraag : wie is Teppen en waar moeten eventuele liefhebbers zich melden ! Teppen houdt van vragen te beantwoorden als : « In welk jaar besteeg welke koning welke troon »... Gaat ons verstand te boven, rakker !

Eervolle vermeldingen ook nog voor de raadsels en grapknollen van **VRIJSCHUTTER** uit **Lot**, **HILAIRE 33.258** uit **Oostende** en het navertelde grapknolletje van Karel T. uit Diest.

Het dichterknollenperk openen we met een probeersel van **LUKSKE** uit Essen, **DE ZWARTE GIER** uit **Grobbendonk** krijgt een eervolle vermelding voor een heel oud versje. (Een oortje is... een tiende cent, Albert !) Tenslotte vindt ook de eerste dichtpoging van **ALPENROOSJE** uit **Hofstade** genade, al is alles wel erg droevig, Odette !

GEDICHTJE

Ik zat in mijn tuintje en sliep.
Toen kwam er een vogel, die riep :
Maria, wil je eens ontwaken,
Om iets voor in « Robbedoes » te maken ?

LUKSKE uit **Essen.**

MOEDER SPREEKT...

Gij zijt, mijn kindje, nog zo klein,
Nog veel te lief om al te lijden !...
Je moeder kon niet anders zijn,
Haar leven wordt één strijden...

En werken kindje, dag en nacht,
Voor jou alleen, 't zijn droeve tijden.
Vergeef me, kindje, als ik me wacht,
Bij jou te beiden...

's Morgens is 't zo stil in huis
's Avonds wordt 't zo laat
Menig keer is wel het kruis,
Een ware toeverlaat...

Vader ging, als man van eer,
Ginds ver om er te strijden,
Hij zag ons nooit meer weer,
Hij heeft veel moeten lijden...

Ik wacht zo lang al, kindje klein,
Hij is niet weergekomen,
Ik weet, dat vader stierf vol pijn,
Ginds ver is omgekomen...

Ik bid nu voor zijn zielerust
'k Zal 't later jou wel leren,
Dat jij voor elke rust,
Die man moet eren !

Nu gaan we saâm het leven in,
Het leed en liefde delen,
We zeggen dan met droefheid een
Vaarwel aan het verleden !

ALPENROOSJE uit **Hofstade bij Aalst.**

Nu de tekenknolletjes nog ! Eervolle vermelding voor de prachtige Kwabbernootserie van maar liefst 10 stuks van DE WITTE KRAAI uit WENDUINE. Piet is in zijn nopjes, Romain ! De bestgeslaagde planten we ! Verder voor DE VRIJSCHUTTER uit LOT, de zeer goede ijspretknol van PIERRE P. uit OUDENAARDE. Alleen jammer van die grove letters en die klad ! En... de volgende week gaat nooit, Pierre ! Eervolle vermelding ook voor ZORRO uit OSS, BUCK DANNY uit WILRIJK (Keurig getekend, maar... geen grapknol voor « Robbedoes »), ROBBEDOES 33.009 uit ST. KATELIJNE-WAVER en voor de nagetekende knolletjes van JIJKE 33.260, SURCOUF uit WILLEBROEK en ZWARTE PANTER 33.225 uit ANTWERPEN. Welkom, Jozef !

Wie stormt, zo driest, ons tuintje binnen, doorrookt van buiten en van binnen ?... Natuurlijk Sjarel, die zegt, dat het meer dan wel is voor deze keer. Tot volgende week, rakkers ! Doe flink je best te land, ter zee en in de lucht ! Hatsjie-groeten van Sjarel, druipneuzige van Piet en met piepgeluidjes ditmaal van jullie benauwde tuinbaas

SNUFFEL.

Robbedoesrakkers en -rakkeresjes moeten elkaar helpen. Zo staat het in de Erewet en wie zich niet aan de Erewet houdt, is niet bezield door de waarachtige Robbedoesgeest.

De natuurramp van enkele weken geleden is voor heel wat jongens en meisjes een gelegenheid geweest om de handen uit de mouwen te steken. Robbedoes is trots op die flinke kerels en... hm... kerelinnen.

Als ik alle feiten moest opsommen, die zich in de geteisterde streken hebben voorgedaan en waarin Robbedoesvrienden een schitterende rol hebben gespeeld, zou daar een speciale « Robbedoes » voor nodig zijn. De meeste van die feiten zullen trouwens voor altijd verborgen blijven. De echte helden zijn altijd stille helden. Als er niemand anders de loftrompet liet schallen, zou je er nooit iets van horen.

Een Robbedoesrakker van het eiland Walcheren, Zwarte Arend, heeft zich op een heel bizondere manier verdienstelijk gemaakt. Zijn beste vriend schrijft me, dat Zwarte Arend drie dagen lang met de redders in een boot heeft doorgebracht. Hij alleen wist in welke hoeven vermoedelijk nog mensen in nood verkeerden. Dank zij die dappere gids werd heel wat tijdverlies vermeden. Talrijke mensenlevens konden op het laatste nippertje nog gered worden.

Een eresaluut voor Zwarte Arend !

Pietje Pik uit Zwijndrecht verdient evenzeer onze bewondering. Terwijl het water al tegen de deur van zijn huis beukte, dacht hij er niet aan, eerst zichzelf te redden. Hij wist, dat een eindje verder een vrouw alleen zat met vier kleine kinderen, want haar man had nachtwerk te Antwerpen. Met goedvinden van zijn vader begaf hij zich zonder aarzelen naar het eenzame huis om daar zijn hulp aan te bieden. Door zijn rustig zelfvertrouwen wist hij de vrouw en de kinderen te kalmeren en belette, dat ze in de vlucht een zekere dood vonden.

Een eresaluut voor Pietje Pik !

Onze meisjes hebben getoond, dat ze in dapperheid voor de jongens niet hoeven onder te doen. Wij denken bijvoorbeeld aan Mistrocetje uit Oostende, die met haar kreupele grootmoeder alleen was. Niet alleen slaagde ze er in, de oude vrouw naar boven te slepen, maar ook nog een flink gedeelte van de huisraad te redden.

Een eresaluut voor Mistroostje !

Een eresaluut voor alle Robbedoesrakkers en -rakkeresjes, die zich tijdens en na de ramp heldhaftig hebben gedragen, die hun best hebben gedaan om de moed er in te houden, die anderen hebben geholpen in de mate van het mogelijke, en die zo een schitterende overwinning hebben behaald op de blinde natuurkrachten.

TOON.

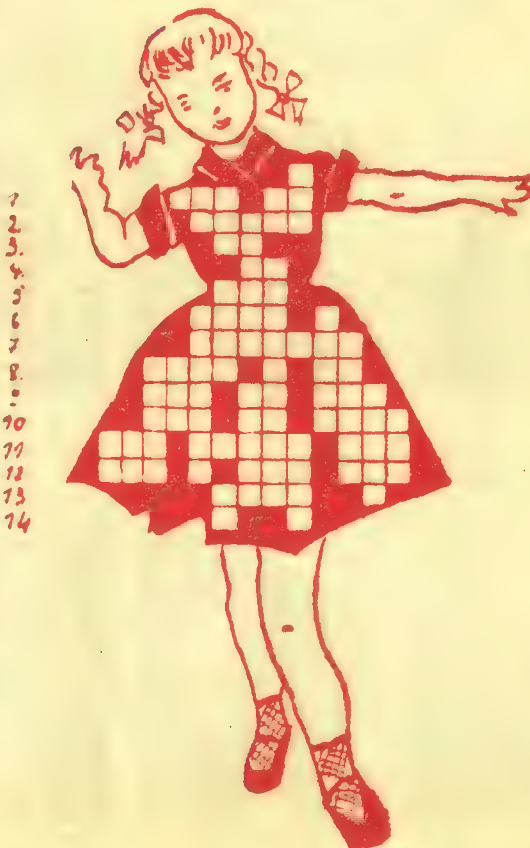
OPROEP

Alle rakkers van Oudenaken en omgeving zijn welkom in de plaatselijke Robbedoesclub van Marcel Ocula, « Hand in Hand », Lenniksestraat 5. Doel : uitstapjes per fiets, pic-nic, enz. Leeftijd : van 8 tot 14 jaar.

GEHEIME BOODSCHAP

1—XP346J4P 4CH036Z42 4M467R34X NK9N J4S—MSM 4XR7—N79 NM46X34 N4N9?SJ4M 9XR547R41 4N+—R76 7—XR734P4— 14R6035 3N5—FJ4X4N 548—R4N 24374R84N 6K9N3KN 960XR23JKN 34614R Z4K4R4NJ4H 4864RZ4K 4 R9XN2451 —XRM9X R9XN2453 SN3461— 27— 4N74J4K 4N9219S6 +92S64 K4N4N14X 25420K.

DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL

1 : Maakt de spin. - Achter. — 2 : Cactusplant in Midden-Amerika, waarop de cochenille leeft. — 3 : Muzieknoot. — 4 : Totus tuus (afk.). — 5 : Van kirren. — 6 : In het jaar. — 7 : Sap dat door de maag wordt afgescheiden. — 8 : Snelle greep. - Slede. — 9 : Turks hoofddeksel. - Rivier in Italië. - Wiel. — 10 : Wereldtaal. - Edel (afk.). - Spraakloos. — 11 : Orgaan waardoor de vis zich beweegt. - Volksgemeenschap. - Jaartelling. — 12 : Jongensnaam. - Aal. - Verkorte jongensnaam. — 13 : Delfstof.

VERTIKAAL

1 : Volle maan (afk.). - Geluid van de ezel. — 3 : Pijlstaartvlinder. — 4 : Nederlands (afk.). — 5 : Voegwoord. - Paardrijdster. — 6 : Verstand. - Bekwaam. - Getij. — 7 : Grijsgroene laag op antiek brons. - Jongensnaam. — 8 : Achter. - Holbewoner. — Ondergang. - Meisjesnaam. — 10 : Soort zoetwatervis. — 11 : Die praat. — 12 : Steek in (oud) Griekenland. — 13 : Tam.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Page. — 2 : Rood. — 3 : Orde. — 4 : Ot. — 5 : Sas. — 7 : Or, Smal. — 8 : Rit. — 9 : Bos, Sado. — 10 : Kleptomanie. — 11 : Nu, Adamsappel. — 12 : Er.

Vertikaal. — 1 : Sok. — 2 : Sla. — 3 : Ro, Ede. — 4 : Proost, Spar. — 5 : Aorta, Atm. — 6 : God, Som, Doels. — 7 : Eden, Aroma. — 8 : Li, Apr. — 9 : Np. — 10 : Niel. — 11 : El.

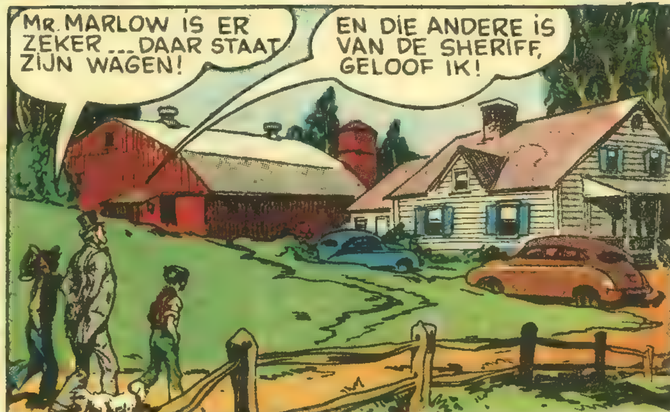
RIK RAKKERS

Rik heeft de wedloop gewonnen. De prijs wordt echter niet in gereed geld uitbetaald, maar de waarde er van wordt hem gegeven in een aankoopbonnetje.

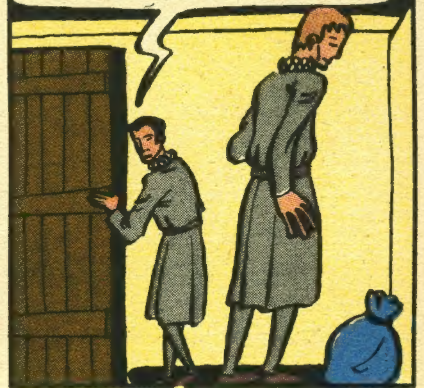

Xaverius

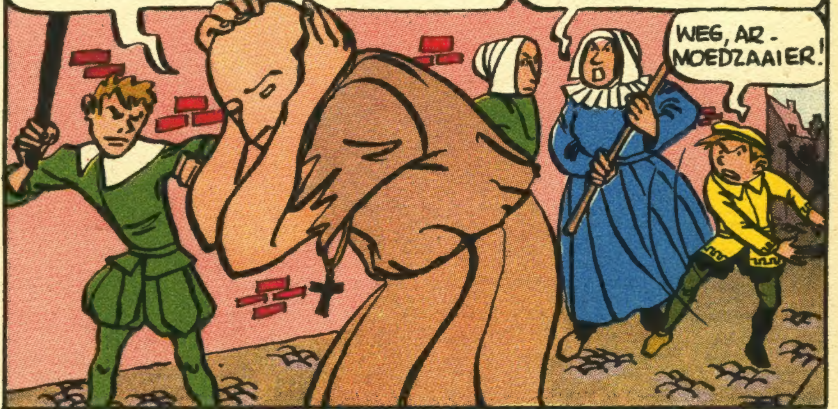
VERTELT DOOR DE MINSTREEL

IN EEN KAMERTJE VAN HET COLLEGE WAAR XAVERIUS EN PIERRE FAVRE HUN STUDIES VOORTZETTEN KOMT EEN VREEMDELING BINNEN.

LEVE XAVERIUS!
BRAVO!
HOERA!
VIVAT!
BRAVO!

BRAVO, XAVERIUS! JE KUNT UITSTEKEND RENNEN!
WEL, EEN PRACHT-SUCCES! DAAR HOUD IK NU EENMAAL VAN!

MAAR ALS JE 30 JAAR BENT ZAL HET JE NIET MEER ZO VLOT AFGAAN!
MAAR DAN HEB IK AL HET WARE SUCCES IN DE WETENSCHAP EN EER!

EN HOELANG ZAL DAT LAATSTE SUCCES DUREN?
WEL, GOED DAN, KEREL, LAAT MIJ MORGEN STERVEN!

WAT BAAT HET DE HELE WERELD TE VEROVEREN ALS JE DAAR JE ZIEL BIJ VERLIEST?
ER IS ALTIJD IEMAND DIE JE PLEZIER VERGALT!

VIER JAAR LANG PROBEERDE IGNATIUS HET XAVERIUS DUIDELIJK TE MAKEN DAT HIJ OP EEN DWAALSPOOR WAS!
Succes

1530
MIJN GELUKWENSEN, XAVERIUS! NU BEN JE LERAAR!
HEB JE NU TOCH WAARDERING VOOR SUCCES GEKREGEN?

1531
WAT EEN DAVEREND SUCCES!

1532
IGNATIUS HEEFT NIET HELEMAAL ONGELIJK. ZELFS AL HAD IK DE HELE WERELD VOOR MIJ... DAN ZOU MIJN ZIEL...

1533
KOM, XAVERIUS, IK ZAL JE EENS LATEN ZIEN WAT JE NOG NOOIT GEZIEN HEBT.

Hoekje voor Snuffelaars

DE BEWONERS VAN KASJMIR...

KASJMIR

FLEUVE INDUS

INDIA

NEPAL

GANGES

WIER LAND EEN DER MOOISTE VALLEIEN TER WERELD IS, ZIJN DE BIJGELOVIGSTE MENSEN DIE ER BESTAAN!... ER KOMEN VEEL UITWASEMINGEN VAN LICHTONTVLAMBAAR GAS IN HUN STREEK VOOR. AL DIE UITWASEMINGEN WORDEN BESCHOUWD ALS DE ADEM VAN EEN HEILIGE...

DE OUDE KASJMIEREN VERVEN, MET HENNA HUN BAARD EN WIMPERS ROOD!...

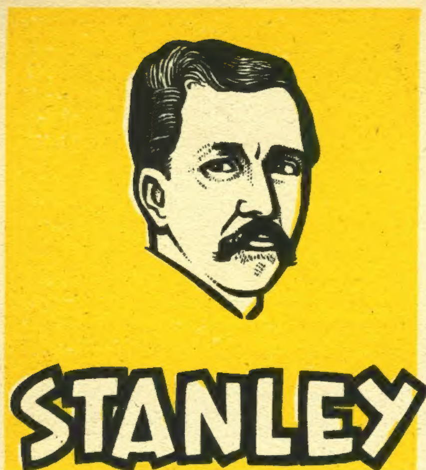
DE BEKENDE KASJMIRSJAALS WORDEN VERVAARDIGD VAN HET HAAR DER GEITEN, DIE GEFOKT WORDEN OP DE KOUDE, VERLATEN HOOGVLAKTE VAN TIBET OP 5.000 M. HOOGTE...

ENKEL DE JONGE MEISJES VAN KASJMIR DRAGEN ZULKE VLECHTEN DIE TOT OP HUN SCHOUDERS VALLEN...

DE VROUWEN VAN KASJMIR DRAGEN HUN KINDEREN IN EEN DOEK DIE OM HUN MIDDEL GEKNOOPT IS EN DOOR HUN HOOFD OPGEHOUDEN WORDT...

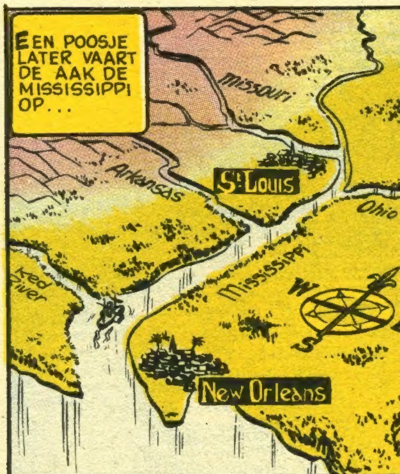
EEN HEILIGE RITUS WIL, DAT WANNEER DE VROUWEN HET ETEN KLAARMAKEN, DE MANNEN RUST NEMEN!...

E. Paape 25

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.